

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. Če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Duhovščina na delu.

Klerikalci se kar tresejo strahu pred prihodnjimi deželnozborskimi volitvami in zato so dobili duhovniki iz Ljubljane ukaz, da morajo napeti vse sile, samo da pridejo v deželni zbor njihovi kandidatje.

In začeli so delo, da bi kmeta spet enkrat ociganili za njegovo politično pravico in mu usilili poslance, ki bodo zvesto služili klerikalstvu, čeprav kmetski stan vsled tega pogine.

Deluje se na različne načine s tistim strastnim nasilstvom in s tisto silno hudočnostjo, ki jo zmore samo klerikalec.

V prvi vrsti delujejo z obrekovanjem. Saj kmet ne ve, kaj se godi po svetu in zato rad verjame, kar se mu pove s prižnice. Kmet verjame toliko raje, ker misli, da duhovnik na prižnici vender ne bo lagal!

Klerikalci izkoriščajo to zaupanje kmetskih ljudi in obrekajojo, kar se da. Lagali bodo, da so naprednjaki sovražniki kmeta, da so sami oderuhi in goljuhi in izdajalci domovine in cesarja. To pesem pojejo dan na dan, da bi kmeta premotili in speljali na led.

Kadar se bo začelo volilno gibanje, napeli bodo še druge strune. Bojazljivec bodo strašili s hudičem in z večnim pogubljenjem. Ako bo kdo v stiski, mu bodo ponujali denar iz kake klerikalne posojilnice navidezno za majhne obresti, bolj trdnim bodo odrekali zadnjo popotnico, hujskali bodo v spovednici njihove žene proti njim in seveda bodo tudi podkupovali ljudi, saj vedo, da ta denar v drugi obliki že spet izprešajo iz kmeta.

S Kristusom na jeziku, s hudičem v srcu in s srebrnjaki v žepu bodo lovili ljudi, naj volijo njihove kandidate. Pritisnali bodo na ljudstvo kakor besni, samo da ohranijo to ubogo ljudstvo na farovski verigi.

Uboga dežela in ubogi kmet, ako bi dobili klerikalci večino v deželnem zboru. Klerikalna gospodarska organizacija poka na vseh koncih. Ako ne dobe klerikalec iz deželne blagajne tisočakov, mora njih organizacija propasti. Klerikalci vedo dobro, da so jo z njihovo organizacijo strašno zavozili, toda škode nečejo sami plačati, ampak plača naj jo dežela, plača naj jo iz kmetskih žuljev. Škof zida v Št. Vidu velikanske zavode. Vsi pametnejši duhovniki so škofu to odsvetovali, a škof jih ni slušal. Nesreča pa je, da škof nima zadosti denarja. S tem denarjem, kar ga ima, teh zavodov še pod streho ne more spraviti. Zato pa hoče, naj dobe klerikalci večino v deželnem zboru, da mu bodo iz deželnih denarjev,

iz kmečkih žuljev nametali tiste tisočake, ki jih potrebuje.

Rodoljubi! Pazite na to, kaj delajo klerikalci, bodite pripravljeni na hud boj, a pojrite tudi previdno na delo z gesлом: Kmet s kmetom!

Politični pregled.

Deželni zbori. Doslej je zborovanje deželnih zborov še dosti mirno. V Istri se hrvatski in slovenski poslanci vstopili v deželni zbori a zdaj so izstopili laški poslanci, ker je vlada sklical dež. zbor v Koper in ne v Poreč.

Francija. Te dni je bila v Francoskem državnem zboru rešena tako važna postava. Po tej postavi ima vlada pravico, zapreti vsak samostan in zapleniti njegovo premoženje. Tiste redovnike in redovnice, ki strežejo bolnikom, bo vlada seveda podpirala, tisti lenuhi pa, ki ljudi samo ščujejo in hujskajo pri volitvah, bodo morali pobrati kopita. Njih milijoni se bodo porabili za bolnike in onemogle kmete in delavce.

Dopisi.

Iz Trebelnega. V »Domoljuba« 11. št. se je bralo, da je zavladala na Trebelnem velika žalost, ko nas je zapustil kapelan Fr. Dimnik. Pojte no! Jaz, kot domačin, lahko rečem, da je bilo dvajsetkrat več veselih kakor žalostnih ljudi. Ta možicelj nam ostane še v živem spominu izza časa državnozborskih volitev. Kakšne so bile tedaj njegove pridige? Stare babe so se jim smejale. Prišel je tudi z volivci v precejšnjo neprijetno razmerje, da bi bil kmalu občutil kaj povsem neprijetnega.

Res je, da je dal par kron neki beriči; a vredno ni bilo, da je kdo to obesil na veliki zvon. Marsikdo da dar iz sebičnega namena. Da se naše županstvo ne briga za reveže, to je klerikalna laž. Iz županskih zapiskov je razvidno, da se je samo 1. 1900. za reveže štelo 333 K 49 h. Torej, gospoda lažniva, v hlačah in kikljah, le tiho bodite! — In glede gluhoneme Urše Starič tudi ni stvar taka, kakor trdite gospoda klerikalna. Ta Urša ima dobiti po svoji sestri nekaj dedščine. Tukajšnje županstvo je naznani to c. kr. okrajnemu sodišču, da se ne srečnici postavi varuh, ki bude njen dedščino iztirjal in jo za njo oskrboval. Šele ko bude njenega denarja zmanjkalo, potem se oglasite pri županstvu, ki bude rado po moči pripomoglo. Zdaj pa pustite

na miru stvar, ob katero se samo c. kr. okr. sodišče ne spodtiče!

Toliko za danes! Prihodnjič bom pisal še! Gradiva še dosti! N.

Iz Šmarijskega kraja pri Jelšah. Vrli »Rodoljub« je že iz več sosednih krajev objavil zanimiva poročila o kritičnih zadevah.

Umestno je torej, da poroča tudi kaj resničnega iz obmejnega dela tega kraja ki ga — dasi ima abecedno zadnje ime naših občin — v prenešenem pomenu bi imenovali »Sladki dom«.

V tem kraju pastirje že več let gospod na tak način, da je v vsakem oziru že nujno potrebno boljše premembe.

— Z lece se navadno župljani na nezasišan način oštrevajo ter se pogosto govorijo take reči, ki ne sodijo v svetišče. Tako je neko cvetno nedeljo na leci toli zamišljeno govoril o zvestobi nekega psa, ki je baje žalujoč na grobu svojega gospodarja umrl? — (Pes umrl? Koliko spoštovanje do živali! — Opomba pisca.) — da je nato gospod v svoji zamišljnosti celo pozabil brati sveti pasjon. — Pa še mnogo drugih reči pove isti govornik na leci iz časnikov, ki potem nadomestujejo nedeljsko božjo besedo.

Za sveto leto pa veleva gospod, kot skrbni dušni pastir, naj župljani opravijo svoje verske dolžnosti letos v drugih župnjah. — Marsikateri zato potujejo v precej oddaljeno Celje. Ob času volitev se glase z lece kar peneči govoril; občinske in sploh vse volitve bi se morale vršiti le po njegovem receptu.

Nekoč se je bil pri občinski volitvi postavil celo za generala svoje črne vojske, proti kateri je morala politična oblast poslati svojega komisarja in orožnike v obrambo volilcev. Če pa iz gotovega vzroka zašumi kakšna beseda med ženskami — gorje jim, o tem so že dobro prepričane — takoj je gospod s tožbami pokonci in takrat ima tudi vulgo Kralj dovolj nujnih potov; tako so ga lanskoletno videli v taki zadevi parkrat hoditi celo po oddaljenih Stopercach.

Zavoljo tožb tega gospoda je bilo že več ljudi očutno oškodovanih. Zelo milujemo dotične reveže! — Učitelje kaj rad prega; nekega svojega stanovskega tovariša pa je nekoč očitno smrkovač nazival. — Kaj ne tako se varuje stanovska čast? Tako ravnanje mora obsoditi gotovo vsak razsoden katoliški duhovnik. Tudi sedanje narodno šolstvo mu ni kaj pogodu. Nekoč je z lece govoril: Sedanje šole niso za ljudstvo, otroci bodo v njih vero izgubili, starši naj otroke doma učijo! Sam je pa kot katehet v šoli neolikano ravnal z otroci ter je ošteval s psovkmami: butec, tepec, teslo, štoklja, tele

in bik! No, se ve, tako poučevanje pač res ni za ljudstvo — otroci lehko izgube vero, pa tudi ljubezen in spoštovanje do vrgojitelja! Pa temu niso krivi narodni učitelji! In v takih razburjenih slučajih pravi gospod, da ga prime sveta jeza, in že z lece je zaterjeval ljudem, da se ne boji ne škofa ne papeža!

Iz Ponikve ob juž. žel. se nam poča, da so bile zaradi shoda dne 19. majnika obsojeni kmetje Franc Vovk p. d. Smolej na 8 dni, Anton Rečnik p. d. Marzidček na 14 dni in Arton Čretnik p. d. Reberšak na tri tedne zapora, poostrenega vsak teden z enim postom. Župnik Alojz Kreft je bil obsojen na 30 kron globe ali 3 dni zapora in kaplan Anton Pintarič na 50 kron globe ali 5 dni zapora. Nam se smilijo kmetje, ki so bili zapeljani in nahujskani. Bog jim razsvetli pamet, da se ne gre za vero, namreč le za kmečko korist, in da je kmetu le pomagati mogoče, če se sam združi v krepkih slov. kmetskih društvih, v katerih imajo kmetje vodstvo. Naša dva duhovnika sedaj ljudem pripovedujeta, da ne bota kazni plačala, in da gresta rajši v zapor. Nevedneži jima to verjamejo in pomilujejo fajmoštra in kaplana, da bosla šla kašo pihat. Ženske so upile, da je kaplan že zaprt, ker ni bilo ob desetih maše. Nekateri so se muzali in smeiali, češ, naš kaplan pa zna ljudi nalimati. Mislili so namreč, da kaplan nalašč noče maše brati, da bodo ljudje mislili, da je zaprt. Stvar se je pozneje pojasnila, ko se je izvedelo, da se je dal kaplan pri bivšem »Totengraberju« dva zoba zdreti in mu je ta poleg zbov še kos čeljusti odtrgal. To se je zgodilo malo časa pred deseto mašo. Kapelan je strogemu zobozdravniku tožil, da ne bode mogel pridigati, a ta ga je potolažil z besedami »čekali bojo že še« ali kaplan tudi tega ni mogel storiti in poslali so mu menda po pravega zdravnika, da mu je popravil čeljust. Ko so tercijalke to izvedele, so bile potolažene zaradi izostale maše, sicer pa so pomilovale našega »hochwürden« zaradi raztrgane čeljusti.

Rodoljubi!

Pripravljajte se za deželnozborške volitve.

Vaše geslo bodi: Kmet s kmetom, gospod z gospodom.

Domače in razne novice.

Tolovajstvo na Gočah pride pred sodišče! Znano je našim bralcem, kaj se je lansko jesen zgodilo v Gočah na Vičavskem. Od svojega duhovnika našuntani klerikalci so tolovajsko napadli hišo župana Žgurja, jo več ur oblegali, obmetavali s kamenjem in ranili župana in nekaj drugih oseb. Kurat Ferjančič jih je ščeval, ko se je začela preiskava, pa je skušal priče zapeljati h krivemu pričanju. Počenjal je tako, da so ga morali za nekaj dni celo zapreti. Ljubljanski škof je poskusil doseči, da bi se stvar potlačilo. Ko je državno pravdništvo kurata Ferjančiča obtožilo zaradi hudodelstva javnega nasilstva in zaradi hudodelstva zapeljevanja h krivemu pričevanju, 21 drugih pa radi javne nasilnosti, se je ljubljanski

škof peljal na Dunaj k cesarju. Škof je pokleknil pred cesarja in prosil, naj ukaže cesar, da mora sodnija ustaviti vsako postopanje zoper hudodelskega duhovnika Ferjančiča in njegove sokrivce. Škofova prošnja je potem romala v ministrstvo, od tam pa k sodišču. Te dni je ljubljanski škof dobil obvestilo, da cesar ni uslišal njegove prošnje. Zgodilo se je to, ker je cesar spoznal, da kurat Ferjančič ni vreden njegove milosti, čeprav je prišel zanj prosit ljubljanski škof. Zdaj je stvar zopet pri sodniji in bo v kratkem obravnavana.

Katoliški dom v Ljubljani. Klerikalci so sila ponosni na svoj katoliški dom. Sezidali so ga po potresu ali plačali niso nič, in tako jih je stavbenik tožil in zarebil ter jim celo poslojje sekvestiral. To pot je klerikalna Mica Kovačeva končno pogorela.

Kaplan na bobnu. Od nekod z Notranjskega se nam piše: V pondeljek bomo imeli priliko kupovati pohištvo našega kaplana. Pa nikar ne mislite, da ga kaplan prostovoljno proda. O ne! Pohištvo se bo sodno prodalo vsled eksekucije. To je provzročila mati F. A. iz Prevoj, češ, da se mora očetovska ljubezen tudi dejansko izkazovati, in da mora trajati v tem slučaju še kakih 8 let. In tako bomo v nedeljo kupovali kaplanove omare in stole itd. 800 K se bo težko dobilo, in zato se nam zdi celo brezupna iz jednakega vzroka vložena tožba iz Šmartna pri Litiji. Pomoč je nujno potrebna. Kaj ko bi izdajatelj nove praktike nekaj od čistega dobička odštel v ta namen, da reši našega kaplana iz njegovih stisk in nadlog?

Iz Ribnega pri Bledu se piše »Gorenjcu«: Naš župnik je postal jako imeniten in mogočen. Pa zakaj bi ne bil, ker je iz faranov izprešal toliko tisoč; za faro mu manjka še kakih 15.000 kron, a so mu dovolili tudi to, da si jih izposodi. Zato ima pravico pretepati farane. Na sv. Rešnjega telesa dan, ko je šel krščanski naukopopravljal, stala sta pred cerkvijo dva polnoma dorasla fanta. Brez vzroka da jednemu zaušnico, češ, ali ne boš šel v cerkev. Ko fant dobi zaušnice, se obrne, zgrabi župnika in ga stresi tako, da mu dvakrat strga srajco (koretel), ki seveda ne bode nič stala, ker bodo farani kupili drugo. V cerkvi se je nato strašno jezik. Rekel je: »Če sem ga klofil, me je sveta jeza obšla.« Ko je ljudem kazal srajco, jo je z obema rokami vlekel narazen kričeč: »Kar prsi bi si raztrgal.« Nekateri pošteni možaki so nato odšli iz cerkve, ker niso hoteli poslušati takih neumnosti. Ko jih vidi, zopet zavpije: »To so moji sovažniki.« Pripravuje se, da se je tudi ustil: Če jaz hočem, vzamem en pogon popirja, pero in tinto, pišem na škofa, in fara je crknjena. Če fara crkne. Bog ve, ali bodo dobili farani denar nazaj ali kam ga bodo dejali.«

Občinske volitve v Kranju. Kranjski malkontenti, ki so sami sebe tako ponižali, da so se postavili pod komando dekana Koblarja, so učakali novo razočaranje. Podali so proti obč. volitvam pritožbo. V klerikalnih listih so ž njim lastno nezmotljivostjo prorokovali, da zmagajo s to pritožbo na celi črti, a glej, deželna vlada je to pritožbo kot neutemeljeno odbila. Ubogi malkontenti!

Znanemu kaplanu J. Kostanjevcu na Rečici se je zopet pripetilo nekaj ne-

prijetnega. Dne 5., oziroma že 6. t.m. ob 1. uri popolnoči so ga fantje vrgli iz Terčakove gostilne. Prišlo pa je to tako: Kakor pri takih prilikah običajno, zbrala so se na predvečer Telovega v Terčakovi gostilni tržka dekleta in so pletla vence za Telovo; tudi nekaj fantov je bilo zraven. Sprva so dekleta, kakor je v takih slučajih sploh navadno, popevale zoglj pobožne pesmi. Ko je pa prišel g. kaplan inšpicirat »krancarijo«, kakor pravijo, mu pa to prav nič ni bilo po godu. Zahteval je, da naj se pojde druge pesmi, češ, »kaj bi vedno popevali same pobožne, eno fantovsko raje dajmo!« No, in peli so »fantovske«, pili in se imenitno zabavali — do 1. ure popolnoči. Krčmar je napravil račun, in treba je bilo plačati nekaj štefanov rujnega vinca. Fantje so bili mnenja, da bi bilo k temu treba vložiti nekaj tudi g. kaplanu, ki se je deloma na njih račun toliko izborni zabaval v družbi deklet in je še zraven pošteno pomagal pri pijači. Toda g. kaplan so se hoteli zabavati in piti le na tuj račun in niso hoteli izpustiti izpod palca ni vinarja. Fantje pa niso razumeli nobene šale in so postavili kratkomalo renitetnega sopivca g. kaplana čez prag — na zrak. Intu ga je sprejel v svoje varstvo občinski redar in ga spravil domov. To pa je bila, kakor govore, največja sreča za g. Kostanjevcem! — Na Telovo pa jebral g. kaplan pobožno in zbrano sv. mašo! Le tako naprej, g. Kostanjevec, v najkrajšem času boste postali najmanj — dekan.

Katoliško sleparstvo pred sodiščem. Te dni je bila v Lvovu na Gališkem zanimiva obravnavna, ki je pokazala, kako brezvestni in požrešni so klerikalci. Šlo se je za klerikalno zavarovalnico »Unio catholica«, ki je osnovana na tisti podlagi kakor škofova zavarovalnica v Ljubljani. »Unio catholica« so priporočali razni kardinali in škofje, kakor priporočajo ljubljansko škofovo zavarovalnico; »Unio catholica« so predstavljeni kot cerkveno napravo, kakor predstavljajo ljubljansko škofovo zavarovalnico; »Unio catholica« se poslužuje za reklamo podobe Matere Božje, ljubljanska škofova zavarovalnica pa podobe sv. Florijana; »Unio catholica« je imenovala zastopnikom v Lvovu bivšega liberalca Thumena, ljubljanska škofova zavarovalnica pa ima kot vodjo bivšega liberalca Vencajza. Zunanja podobnost med temi katoliškimi zavarovalnicama je torej tako velika. Če si je tudi njih poslovanje podobno, tega ne vemo, to pa vemo, da se je pred sodiščem v Lvovu izkazalo, da je poslovanje »Unio catholica« na Gališkem bilo sleparsko. Po pravilih sme »Unio catholica« sprejemati kot agente same katoličane in nobenega žida in ravno tako se smejo pri tem zavarovati sami katoličani, ne sme se pa zavarovati noben žid. Tako govore pravila. Ta so vendar narejena, da se zavarovalnica po njih ravna. »Unio catholica« pa se ni ravnila po teh določbah. Pri obravnavi se je to izkazalo, da je ta velekatoliška zavarovalnica imela vse polno židovskih agentov, dasi je to po pravilih prepovedano. Tudi med zavarovanci je bilo vse polno židov. Kar pa se je v tem oziru godilo, ima že očitno značaj kriminalnosti. Po pravilih ne sme »Unio catholica« sprejemati

židov, da bi se pri njej zavarovali. Sprejemala jih je vsejedno, a če je tak žid pogorel, mu niso ničesar plačali. Priča Lucki je pri obravnavi pojasnil, kako so pri »Unio catholica« necega židovskega pogorelca ven vrgli, ker je zahteval, naj se mu škoda plača. Razne druge priče so navedle še več tacih slučajev. Od prelatov ustanovljena, od kardinalov, nadškofov, škofov in opatov priporočena zavarovalnica, ki je za svoje znamenje rabila podobo Matere Božje, je stala na stališču: zavarujmo tudi žida, čeprav je to po naših pravilih prepovedano, jemljimo njegov denar, če pa pogori, ga pa ven vržemo s pretvezo, da žid ne sme biti člen katoliške zavarovalnice in mu ničesar ne plačamo. Židovski denar so pač jemali, če pa je žid pogorel, so mu dali brco. Toženi Thumen je za njegove sleparje dobil jedno leto težke ječe. — Poglejte, ljudje božji, tu vidite, kakšni poštenjaki so klerikalci!

„Katoliško politično društvo za gornjogradski okraj“ je zborovalo v nedeljo dne 23. t. m. na Rečici pri Iv. Štigliču, toda čuje — pri zaprtih vratih. Dan in kraj zborovanja se ni nikjer v nobenem časopisu, niti ne v »Slov. Gospodarju« naznani. Cela stvar je bila tajna in zavita v nepredorno temo! Po naključju smo poizvedeli, da so imeli vstop k zborovanju le oni, ki so dobili pismena vabila v zaprtem kuvertu. Kakor se vidi, se gospodje zelo boje — dne in luči! Česa se neki tako boje? — Da, da, afera »Posojilnice« na Rečici je odprla ljudstvu oči! Zato pa, kmetje, proč od onih in pristopite raje k našemu »Slov. kmetskemu društvu«!

„Naš dom“, list, katerega urejujejo mariborski kaplančki, svari v svoji zadnji številki pred krivimi preroki in imenuje kot take nemčurske trgovce in kranjske liberalce. Pravi preroki so seveda samo kaplani in drugi maziljenci, ki ljubijo in lupijo slovenskega kmeta tako, da ga bo kmalu konec. Kar mu uima ne vzame in davek, vzamejo mu farji. Naprednjaki, varujte kmeta pred takimi preroki in prijatelji, pred sovražniki se bode kmet že sam varoval.

„V združenju je naša moč“ piše mariborsko glasilo krščanske kmetske stranke. Mi smo že zdavnaj pisali, naj se slovenski kmetje združijo v kmečka društva in ustanovijo kmetsko organizacijo češ, v slogi in v združenju je moč kmetrov. To smo izrazili z gesлом: »Kmet s kmetom, gospod z gospodom«. To je edino pravo. Kmet naj se druži le s kmetom, in naj voli le kmete v javne zastope, kakor so občinski zastop, v deželnih in državnih zbor, v krajnih šolskih svet itd. Kmetje morajo pokazati in bodejo tudi pokazali, da so sposobni svoje zadeve sami zastopati.

Nemške zmage na Štajerskem. Zadnje dni pretečenega tedna so se vršile volitve v okrajni zastop v Laškem. Zmagala je nemška stranka. Pri občinskih volitvah v Podčetrtek je tudi zmagala nemška stranka, in je občina dobila nemškega župana.

Slovensko kmetsko društvo za gornjografski okraj ima v nedeljo dne 30. t. m. Ob treh popoldne pri Jož. Prazniku p. d. Goveku Kokarjah svoj občni zbor.

Ivan Gogola †. V Ljubljani je umrl dne 24. t. m. predsednik notarske zbornice, jako zasluzni rodoljub gosp. Ivan Gogola v starosti 52 let.

Utonil je v Ljubljanci pri Kaminu posestnik Anton Šuštaršič, vulgo Tancaj iz Virda.

Poskušen umor. V Ljubljani je te dni bivši čevljarski mojster B. Boskovič na cesti dvakrat ustrelil na svojo ženo, ter jo zadel v trebuh. Prepeljali so jo v deželno bolnico.

Slavnost v Jesenicah. Minolo nedeljo so v Jesenicah slovesno praznovali začetek stavbenih del za zgradbo nove železnice v Trst.

Škrlatica na Bledu je prenehala in se je zopet pričel šolski pouk.

Morskega volka so vjeli ribiči ob istrski obali pri čeri Premuntara. Bil je nad 3 metre dolg in so ga le z velikim trudom zvleli v svojo ladijo ter odpeljali v Pulj.

Svojega hlapca ukradla. Pred mariborskimi porotniki je stala dne 19. t. m. 23letna omožena kmetica Murija Stuhec iz Bolehnecev pri Ljutomeru, ker je svojemu hlapcu ukradla hranično knjižico ter vzdignila 1000 K. Obsodili so jo na jedno leto težke ječe.

Pogreša se od 30. majnika Peter Krapa, delavec iz Lahovec št. 18. Vzdignil je bil 600 kron dedščine in je popival do 30. majnika z raznimi sumljivimi osebami okoli. Tudi po Ljubljani se je neki ž njimi vozil. Dne 30. majnika je bil v gostilni »pri Tavčarjevem dvorcu«, in od tega časa naprej ga niso več videli. Klobuk in poselske bukvice je pustil v imenovani go stilni. Sumu se, da ga je kdo ubil, oropal in vrgel v Savo.

Srnjak z baroko. V četrtek je gosp. Herbert Luckmann blizu Javarnika ustrelil srnjaka, ki je mesto rogov imel veliko gobasto baroko. Taki srnjaki so izredno redki. Gobasta baroka je posledica neke bolezni, a ne seksualne, kakor meni priprosto ljudstvo.

Duhovnik knjige kradel. V »Bibliotheci Vittorio Emanuele« v Rimu so dobili nedavno duhovnika, ki je kradel jako dragocene knjige. Angelo Tirabaso je imel priporočilno pismo od kardinala Resphigija. Zato je dobival iz knjižnice najlepše knjige. Mesto izposojene pa je vračal vedno kako drugo knjigo brez vsake vrednosti, na katero je nalepil znamenje izposojenega dela. Nosil je ukradene knjige iz knjižnice na mesarski kljuki, katero je imel obešeno med nogama pod svojo sutanjo. Stvar je izdal neki prodajalec, kateremu je ponudil duhovnik jako dragocene knjige za slepo ceno.

300 ljudij utonilo. Iz Roanohieja v Virginiji poročajo, da je v Pocahontasu utonilo 300 ljudij, ker se je porušil na nekem hribu nasip. Navzdol deroča voda je odnesla cele hiše. Nesreča se je zgodila ponoči. Ponesrečenci so večinoma rudokopni in njih družine. Radi tega dogodka je bila povodenj tudi v drugih sosednjih krajih. Železniška proga je porušena 25—30 milj daleč.

Osveta opatinje. V parizu je bral predzadnjo sredo zjutraj opat Fouhard mašo. Ko je klečal pri oltarju, se mu je približala črno oblečena, s pajčolatom zastrta ženska ter ga je udarila s težkim kladivom dvakrat po glavi. Duhovnik se je zgrudil onesveščen na tla, napadalka pa je hotela urno zbežati, a so jo še ujeli. Imenuje se Marija Amosse, stara je 40 let ter je bila prej opatinja. Opat je delal na to, da so jo iz reda odpustili, vsled česar

se je hotela nad njim maščevati. Opat bode bržas umrl.

Hraber deček. Ameriški listi so poročali o tem dogodku: Blizu Ontarija v Kanadi živi pri svoji materi 13 letni Rudolf Steiner, ki zna že sedaj prav dobro streljati. Nedavno ga je poslala mati na lov, da kaj ustreli za večerjo. Deček pa je nakrat zagledal velikega medveda. Ker se take zveri ni nadejal, se je sila prestrašil ter s puško v roki bežal, kolikor so ga nesle noge. Hotel je zlesti na drevo, a deblo je bilo preširoko, zato je padel na tla. V tem trenutku mu je šinila v glavo rešilna misel. Naglo je slekel svojo suknjico ter jo vrgel proti medvedu. Medved pa je začel duhati in premetavati sukno, med tem je deček pobral puško ter ustrelil medveda v glavo tako srečno, da mu je izbil hkratu obe očesi. Medved je zatulil in padel na tla, a se zopet dvignil ter šel proti dečku. Ali zadel se je v deblo ter padel. Deček je porabil ta trenotek ter ustrelil medveda v ušesa. Ali medved še ni bil mrtev. Deček mu je nastavil puško še na drugo uho ter usrelil. Takrat pa se je medved iztegnil in poginil. Angleški guverner v Quebecu je dal dečku nagrado. Medved je tehtal 350 kg.

Bogat blagoslov. Iz Prage poročajo, da živi v Kral. Vinogradih 51 let stavni pažnik F., ki je imel s svojo sedaj 39 let staro, močno in zdravo ženo že 21 otrok. Žena je rodila dvakrat trojčke, šestkrat dvojčke in trikrat po enega otroka. Vsi otroci, mati in oče so zdravi in čvrsti.

3828 milijonarjev je v Zjednjeneh državah severne Amerike. Skupno premoženje teh Krezov iznosi 16 milijard dolarjev. Ti milijonarji imajo več kot petino vsega premoženja v Zjednjeneh državah; vse premoženje teh držav se ceni namreč približno na 61 milijard dolarjev. V prvi četrtinki preteklega stoletja je bilo v Ameriki le šest milijonarjev, danes pa jih je že toliko. Najbogatejši je John D. Rockefeller, ki ima baje več kot 300 milijonov dolarjev.

Odkrito pismo

g. Gothardu Fermetu
kaplanu

v Gornjemgradu.

Velika čast me je doletela, da si se me izvolil spominjati v zadnji številki »Slov. Lista« po toli dolgem odgovoru v svojem fulminantnem in vseskozi duhovitem dopisu. Izrekam Ti za to svojo najiskrenejšo zahvalo!

Stala sva si že jedenkrat v boju nasproti pa — saj veš dobro — ta boj se za-te ni končal ni častno, še manje srečno. Kaj pa si dosegel takrat? Samo blamažo! — Le odkrito priznaj! Ali hočeš še več takih uspehov doseči in na tem polju še več nabratje jednakih lovrik? Nisem Ti jih nevoščiv, moj Bog, privoščim Ti le uspehe in lovrike iz dna srca. Le hrabro naprej! Nikari se ne boj mojega „terorizma“, s katerim baje strahujem „liberalne“ Gornjegradčane! Tak strah bi bil otročji, saj veš, da je strah znotraj votel, krog in krog ga pa nič ni! In vendar, kakor se mi zdi, imaš velik respekt pred tem strašilom. No, no, ne bodi otročji, saj je že vendar dolgo, odkar si slekel prve hlačice! Že vidim, da Te bo treba malce poučiti. Le pazno poslušaj! Veš, ti preklicani „liberalni“ Gornjegradčani so presneto prebrisane glave in imajo zelo fin, bister in zdrav razum, s katerim znajo prav izbornno samo-stojno misliti. To si moraš dobro zapomniti, zlasti ako si bil dosihmal prepričanja, da morejo samostojno in prav misliti le nekateri Tvojih pri-stašev in Ti sam seveda! O, to so Ti drugačni ljudje kakor Ti misliš! Imajo dovolj zdrave pa-meti, da ne potrebujejo ne klerikalnega, ne liberalnega — kako se že pravi? — „norinberškega lijaka“. O kakem terorizmu nad njimi ne more biti govora! Vidiš, če bi se tudi vzela midva, namreč Tvoja velikost in moja malenkost, vkupe, ni malo bi jih ne mogla terorizovati. In vendar si jih hoteli Ti terorizovati. Brezuspešen trud! Pokazali so Ti osle. To pa je bila le posledica Tvoje neizkušenosti; premalo se še spoznaš na

polju, ki ga kratko nazivljamo življenje. Snemi si vendar načnike, ki Ti „nesejo“ napak — za sto let nazaj! Še nekaj! Ni prav, da si daš predvaciati, da si lagal; tu bi se bilo treba pokazati — moža. Saj me razumeš!

Konečno si ne morem kaj, da bi Ti ne izrekel še svojega priznanja za Tvoj poziv v Tvojem, kakor rečeno, vseskozi duhovitem dopisu, da bi se naj i klerikalni časopisi ravnali po geslu, kojega liberalni že zdavna izvajajo, namreč: „Adversus omnes pacem, contra omnia vitia bellum“. Glej pa v prvi vrsti nato, da se boš Ti prvi jel ravnati po tem-le navodilu! Potem Ti pa „študent“, ki je še le jedva krila razvil, v bodoče ne bo več delal tolifik preglavic, temveč segla si bosta v roke in morda še postala dobra prijatelja! V nadi, da se to skoro zgodi, se beleži

pravnik Rasto Pustoslošek.

V Gornjemgradu, na dan sv. Alojzija, dne 21. rožnika 1901.

Lotrijske srečke.

Gradeo , 22. junija.	90, 15, 53, 67, 41.
Brno , 12. junija.	78, 35, 43, 70, 59.
Dunaj , 22. junija.	59, 80, 79, 6, 85.
Linz , 15. junija.	65, 6, 36, 39, 40.
Praga , 19. junija.	41, 43, 83, 46, 13.
Trst , 15. junija.	9, 83, 75, 48, 18.

Tržne cene v Ljubljani

22 junija 1901.

	K	v	K	v
Pšenica, 100 kg	16	60	Špeh povojen, kgr.	160
Rež,	14	80	Surovo maslo, "	2
Jedmen,	14	—	Jajce, jedno	5
Oves,	15	60	Mleko, liter	20
Ajda,	13	—	Goveje meso kgr.	128
Proso,	16	88	Telećeje	120
Koruza,	12	80	Svinjsko	160
Krompir,	4	—	Koštrunovo	74
Leča,	lit.	—	Piščanec	120
Grah,	40	—	Golob	40
Fizol,	24	—	Seno, 100 kilo	440
Maslo,	kgr.	240	Slama,	420
Mast,	140	—	Drva trda, kiftr.	750
Spah svež,	128	—	" mehka,	550

!Veliko denarja!

do 1000 kron na mesec

lahko pošteno zaslužijo osobe vsakterega stanu — (tudi kot postranski zaslužek).

Več se izve pod „Reelli 118“ po anonseni pisarni E. Kristoflik, Innsbruck. Poštno predalo 36 (847-19)

Izurjenega
čevljarskega pomočnika
in učenca
vsprejme
Vincenc Teuž, čevljar
v Begunjah (na Gorenjskem).

Red Star Line, Antwerpen

V Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphia. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji (1115-3)

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 34.

Kava (cikorija)

in sladna kava

družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani

ki

se dobi

v vseh spece-

rijskih prodaja-

nicah, in brez katere bi

ne smela biti nobena slovenska

hiša — je najboljša primes k pravej

bobovej kavi, katera jej daje dober okus in

lepo barvo! — Kupujte in zahtevajte povsod

kavo družbe sv. Cirila in Metoda! ***

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanjha firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna: na Kongresnem trgu 14

Souvanova hiša, v Ljubljani sprejema in izplačuje hranilne vloge in obrestuje po 4½% od dne vložitve do dne vzdige

brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilne vloge dobrodelnih, občekoristnih zavodov in vseh slovenskih društev, kakor tudi delavcev in poslov cele dežele se obrestujejo po 5%.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

Dr. M. Hudnik, predsednik.

Poštna hranilnica ček. št. 849.086.

Telefon št. 135.

Doktorja pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic, priporoča in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani, Kranjsko.

Najceneje se debivajo, če se naroča po pošti v tej lekarni, odkoder se ta zdravila vsak dan takoj pošiljajo na vse strani sveta s povratno pošto s poštnim povzetjem, tudi celo samo en komad z natančnim rabilnim navodilom.

Za štedljive gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevarajoče, slabotneže, malokrvne, bleidične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja Dr. pl. Trnkóczyev

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Bolje kot sladna kava. Zavojek (¼ kile vsebine) 40 h, 14 zavojkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborne sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolest utesujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Odvajajo blato brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Ubranjujoče je to sredstvo zoper bolezni, ki morejo nastati vsled zapeha, napenjanja itd. Škatla 42 h, šest škatlic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Škatla 80 h, tri škatle 2 K.

Prsni, pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvarljivim apnenim železom, utešuje kašlj, raztvarja sliz, lajša bol in kašlj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K. (24-12)

Drgnilni ali udov cvet (Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utesujoče, lajšajoče drgnenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživiljajoče drgnenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Tinktura za kurja očesa, preskušeno sredstvo proti bolešnjem kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepe živine, opozarjam iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne

Varstvena znakna. Varstvena znakna pripravke za živino.

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljen, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojek z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojkov samo 4 K.

Prašičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolše. Zavojek 50 h, pet zavojkov samo 2 K.

Pozor! Želi kdo samo eden kos od teh sredstev, torej se tudi omenjeni eden kos, takoj s poštnim povzetjem pošlje.

